UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De synteresi. ratione. et co[n]scientia ca.viii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Visual Library

tum tribuit, quãtuz eſt quiſqꝫ paratꝰ accipe, ſtat em̃ Chr̃us ad hoſtiuz et pulſat, ad aperiẽtez intrat, cũ eo aſſidue epulaꝛ et habitat. Neqꝫ Stoici igiꝛ cũ duce ſuo Zenone, neqꝫ peripatetici cũ duce Ariſtotele recte de foelicitate ſenſerũt. Illi em̃ in ꝟtute ſola, iſti in operatione virtutis eã collocãt. Sed nos a Deo illuminati et edocti virtuti operationiqꝫ virtutuz ſupaddimꝰ grãm. Hęc ſi cõſequi potes (potes ãt ſi vis) licet amicis ꝑueris, licet ſumma ꝑmaris inopia. licz cũ Job in ſordibꝰ iaceas. licz inſanabili morbo tenearis, foelicitatez tamẽ habes, nõ illaz quã Sardanapalꝰ vir muliere corruptior, nõ eã quã Croeſus et Attalꝰ non illaz quã Salomõ habuit duz corrupte vixit ſed eã quaz Paulꝰ quã Petrus ⁊ aliȷ̃ habuerũt, q̃ in tẽtationibus cũ Chrõ ꝑmanſerũt, ſed tãdez poſtremo loco audi teſtimonium Chr̃i, quo nullũ maiꝰ excogitari pt̃, vide vbi nam Chr̃i iudicio pñtis vitę beatitudo ſit poſita, Beati inq̃t eritis, cũ vos oderint hoĩes ⁊ exprobrauerint, ac eiecerint nomẽ veſtꝝ tanq̃ malũ ꝓpter filiuz hoĩs gaudete et exultate, ecce em̃ merces veſtra copioſa eſt in coelo

De Syntereſi. rõne. et cõſcientia ℭ Ca. viij.

Pulſatio Chr̃i de q̃ dr̃, ego ſto ad hoſtiũ ⁊ pulſo nũq̃ intmittiꝛ, die noctuqꝫ ꝑſtrepit, domꝰ eſt aĩa, hoſtiũ volũtas, tres q̃bꝰ fit pulſatio, ſtꝫ mallei, ſyntereſis, rõ, et conſcia. Syntereſis ẽ animę gñale iudiciuz, quo q̃d agẽduz ſit naturaliter in gñe cognoſcit. vt ꝙ colẽdus ẽ Deus, ꝙ pater honorãdus, ꝙ ſubueniendu3 miſeris ꝙ ſemꝑ in cõmune bonuz aliq̃d cõferendũ, ꝙ hũana ſocietas eſt ſeruãda, hęc animi ꝟtus q̃ nunq̃ corrũpitur, σΗΝΤΗΡΗσΙσ, hoc eſt cõſeruatio dicitur a grecis Ratio ad ſingula deſcendens ſubiungit hunc eſſe deum, hunc eſſe patrez, hunc eſſe miſerum. Conſcientia ad opus properãs, hunc igitur colenduz, hunc honorãduz, huic ſubueniendu3 eſſe cõcludit. Diſcurſus iſte cõſiliu3 eſt, q̃d intellectꝰ opatione ꝑficitur, ⁊ ex his colligitur ſyllogiſmus, q̃a praxi, hoc eſt ab opatione practicus dicitur. Ad primã viz nullo nobis opꝰ pręceptore. Lumen eſt perpetuum naturali luce ſemper illuſtre, ſemper clarum

nec extigui pt̄ nec abſcōdi. Hoc em̄ eſt lumē de q̄ in pſalmo dr̄. Sig
natū eſt ſup nos lumē vultus tui dn̄e. Ad rōnez multuz cure, mul
tū ope impēdendū, falli nāqz facillime pt̄, et ea decepta conſciam q̄
ſeq̄tur labi, decipi, et errare necē eſt. Intellect⁹ igit̄ triplex ē, malle⁹ q̄
ianua. i. volūtas pulſat̄, naz ad intellectū tria illa ptinēt, pulſator eſt
De⁹, pulſat āt vt aperiat̄, apertio eſt electio, hoc ē cōſultatiōi que p̄
ceſſit cōſentane⁹ volūtatis aſſenſus, ſi q̄d cōſciētia dictat eligit̄, pate
facte ſunt ianue, et ingrediēte Deo fit ſal⁹ anime. Recta volūtatis
electio dom⁹ eſt apertio, gratie infuſio, Dei eſt introitus, de hac Dei
pulſatione Paulus ad Philippēſes cap. ij. De⁹ eſt inquit q̄ operat̄ i
nobis, et velle perficere pro bona volūtate ſcilicet ſua

Quod ſine dei cuſtodia fruſtra laborat huma na prudentia Ca. ix

At dicet quiſpiaz, duz me infirmitas reddit inutilez, quis fa
milie aderit: quis domuz, quis villaz curabit: quis liberorū
neceſſitati occurret: Didicim⁹ adhuc pueri verſus illos Maronis
in Georgicis. Uidi lecta diu ac multo ſpectata labore. Degenerare
tn̄ in vis humana quotannis. Maxima queqz manu legeret ſic oīa
fatis In pei⁹ ruere, ac retro ſublapſa referri. Reſpondebo ad hec ſic
breuiter vt reſponſione nō grauem, ſic plixe vt voto ſatiſfaciam, ille
cuſtodiet qui ſemp cuſtodit. At quid dr̄ propheta. Niſi dn̄s cuſto
dierit ciuitatez. fruſtra vigilat q̄ cuſtodit eā. Niſi dn̄s edificauerit
domū, iuanum laborāt q̄ edificāt eaz. An putas tibi filioꝝ tuoꝝ ma
iorē curaz eſſe q̄z Deo. Sed vide apud Eſaiaz capite. xlvi. Quanta
nos charitate ſuſcipiat, q̄ta errores nrōs patiētia ferat, quanta nos
fide cuſtodiat, ait enim vſqz ad ſenectaz ego ipē, et vſqz ad canos, ego
portabo, ego feci, ego feraz, ego portabo et ſaluabo. Quomō fieri pt̄
vt ſit in alicuius corde tanta durities, quā diuine dignatiōis ſermo
tam pius emollire non poſſit. Quis eſt animo tā ſtupido, q̄ audita
per os tanti prophetae diuine pietatis redundantia tāta non putet
ei ſuarum rerum curam eſſe. Non ſperet ſe mortuo familiam regi